

Щодня шиє для фронту: історія 66-річного волонтера на візку із Харківщини

31.01.2025 09:55 Лозова

Лозівчанин Сергій Тараненко шиє рукавиці для військових / Фото В. Тарасенко

66-річний Сергій Тараненко з Лозової щодня шиє рукавиці для українських військових. Попри проблеми зі здоров'ям і те, що три роки пересувається на візку, чоловік не припиняє працювати та допомагати армії.

Про це кореспондентці медіа «Слобідський край» розповів волонтер Сергій Тараненко.

Від роботи на заводі до волонтерства

15 років Сергій Васильович працював налагоджувачем на Лозівському ковальсько-механічному заводі, де виготовляли деталі для трактора Т-150. Після закриття підприємства працював у різних сферах. Однак через хворобу втратив ногу й отримав інвалідність другої групи.

«Шити я навчився у 20 років. Тоді, за часів Радянського Союзу, було важко знайти якісний одяг, тому шив джинси та сорочки самостійно. Вони у мене були, можна сказати, всі «фірмові», – розповідає пан Сергій.

Чоловік мешкає в Лозовій разом із сестрою Галиною, яка допомагає йому в побуті. Вони живуть на другому поверсі п'ятиповерхового будинку, але через відсутність ліфта Сергій майже не може виходити на вулицю. Йому важко пересуватися навіть по квартирі: хоча має протез, через запаморочення не може ним користуватися.

«Все, куди я можу вийти, це на балкон. Ото і всі мої прогулянки», – поділився лозівчанин.

Волонтерство та допомога військовим

У 2023 році місцеві волонтери запропонували Сергію долучитися до допомоги військовим. Попри невелику пенсію, яка переважно йде на ліки, чоловік вирішив використати свої навички на благо захисників.

«Сестра приносила від волонтерів тканину, і я почав шити наволочки. Потім змінилася потреба, і я перейшов на рукавиці – викройки теж дали волонтери. Спочатку купували нитки самі, а потім їх почали надавати. Шив із залишків тканин – із дому, майстерень, старого одягу. Також робили теплі подушки для сидіння. Все заради хлопців, щоб у них не мерзли руки. І мені добре – я маю справу, займаюсь корисною роботою», – розповідає він.

Загалом чоловік уже пошив близько 2000 пар рукавиць, які волонтери передають бійцям на Харківський та Покровський напрямки.

«Шию різні рукавиці – одинарні, подвійні. В день виходить понад 10 пар. Усе залежить від стану здоров'я. Дивлюся телевізор і шию. Галина допомагає – вона кроїть», – зазначає пенсіонер.

Сергій працює на швейній машинці, якій понад 150 років. Вона ручна і виготовлена в Німеччині.

«Це зарядка для рук – крутиш її, і вона працює. Машинка німецька «Zinger», у відмінному стані. Головне – добре змащувати, і вона ще не одне століття пропрацює», – жартує він.

Шиття – не єдине хобі Сергія. Колись він займався будівництвом і виготовленням меблів із дерева.

«Головне – бажання. Навчитися можна всьому, – переконаний він. – Якщо є бажання, не важливо, скільки років чи які обставини навколо. Я завжди прагнув освоїти нові речі і навіть зараз, попри обмеження, продовжую вчитися і допомагати. Адже, як кажуть, хто хоче – той завжди знайде можливість», – сказав він.

Мрія про мир

Попри всі труднощі в житті, чоловік мріє лише про одне – якнайшвидше закінчення війни. Має друзів і знайомих, які зараз на передовій, і тому переконаний, що навіть найменший внесок наближає перемогу України.

«Мрію, щоб закінчилась війна. Щоб ані жінки, ані чоловіки не гинули, щоб наші діти могли жити в мирі та спокої, а не в страху. Хочеться, щоб країна стала єдиною, і кожен міг жити без війни», – сказав чоловік.

Раніше, «Слобідський край» писав, що у деокупованому селі Завгороднє Балаклійської громади переселенка з Донеччини Катерина Свівальнева **стала ініціаторкою доброї справи**. Вона згуртувала місцевих жінок, щоб підтримати наших захисників не лише словом, а й теплом домашніх страв.

Читайте також: [Донат від усього міста: як жителі Ізюма допомогли своєму захисникові](#)

Автор: [Вікторія Молоткова](#)

Теги: [#волонтери](#) [#війна з росією](#) [#підтримка ЗСУ](#)
